

พระราชกฤษฎีกา

การกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาต
แทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต
พ.ศ. ๒๕๖๔

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔
เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาต
แทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
และมาตรา ๑๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต
ของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาการกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาต
ชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๔

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ การต่ออายุใบอนุญาตตามรายชื่อพระราชบัญญัติและประเภทของใบอนุญาตที่กำหนดในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ ผู้รับใบอนุญาตอาจชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตได้

มาตรา ๔ ผู้รับใบอนุญาตซึ่งประสงค์จะชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการนั้น ณ สถานที่ทำการของผู้อนุญาต หรือผ่านช่องทางหนึ่งช่องทางใดดังต่อไปนี้

- (๑) จุดบริการรับชำระค่าธรรมเนียม
- (๒) ธนาคาร
- (๓) ศูนย์บริการร่วมหรือศูนย์รับคำขออนุญาต
- (๔) ช่องทางอิเล็กทรอนิกส์
- (๕) ช่องทางอื่นใดที่เป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน

ให้ผู้อนุญาตจัดให้มีช่องทางสำหรับรองรับการชำระค่าธรรมเนียมตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) อย่างน้อยหนึ่งช่องทาง รวมทั้งกำหนดรายละเอียดวิธีการชำระค่าธรรมเนียม และประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

มาตรา ๕ ให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการชำระค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๔ ก่อนวันที่ใบอนุญาตจะสิ้นอายุลง ทั้งนี้ ในกรณีที่กฎหมายเฉพาะเรื่องกำหนดเงื่อนไขเวลาการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตไว้เป็นประการใด ให้ปฏิบัติตามกฎหมายนั้นด้วย และเมื่อชำระค่าธรรมเนียมแล้วให้ออกหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตให้แก่ผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตได้รับการต่ออายุใบอนุญาตตามกฎหมายนั้น ๆ แล้ว

ในกรณีที่ไม่สามารถออกหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตได้ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้รับชำระค่าธรรมเนียมออกหลักฐานการรับเงินให้แก่ผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าหลักฐานการรับเงินดังกล่าวเป็นหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตจนกว่าผู้รับใบอนุญาตจะได้รับหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตจากผู้อนุญาต

ผู้อนุญาตอาจส่งหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรานี้โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วยก็ได้

มาตรา ๖ ให้ผู้อนุญาตจัดให้มีช่องทางสำหรับรองรับการชำระค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๔
วรรคสอง ให้แล้วเสร็จภายในสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐใดไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จได้ภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง
ให้แจ้งเหตุผลพร้อมระยะเวลาที่คาดว่าจะแล้วเสร็จต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเพื่อรายงาน
คณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

มาตรา ๗ คำขอต่ออายุใบอนุญาตตามรายชื่อพระราชบัญญัติและประเภทของใบอนุญาต
ที่กำหนดในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ซึ่งผู้รับใบอนุญาตได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ
และยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของผู้อนุญาต ผู้รับใบอนุญาตอาจดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกานี้ได้
และให้นำความในมาตรา ๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

บัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียม
การต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๔

รายชื่อพระราชบัญญัติ	ประเภทของใบอนุญาต
๑. พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้า ขาออก พ.ศ. ๒๕๐๓	๑.๑ ใบทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐาน
	๑.๒ ใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐาน สินค้า
	๑.๓ ใบอนุญาตให้เป็นผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า
๒. พระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘	๒.๑ ใบอนุญาตขายเมล็ดพันธุ์ควบคุม
๓. พระราชบัญญัติสุสาน และฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๒๘	๓.๑ ใบอนุญาตจัดตั้งสุสานและฌาปนสถาน
	๓.๒ ใบอนุญาตดำเนินการสุสานและฌาปนสถาน
๔. พระราชบัญญัติสถานพยาบาล สัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๓	๔.๑ ใบอนุญาตให้ตั้งสถานพยาบาลสัตว์ ประเภทที่ไม่มีที่พักสัตว์ป่วยไว้ค้างคืน
	๔.๒ ใบอนุญาตให้ตั้งสถานพยาบาลสัตว์ ประเภทที่มีที่พักสัตว์ป่วยไว้ค้างคืน
	๔.๓ ใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลสัตว์ ประเภทที่ไม่มีที่พักสัตว์ป่วยไว้ค้างคืน
	๔.๔ ใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลสัตว์ ประเภทที่มีที่พักสัตว์ป่วยไว้ค้างคืน
๕. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕	๕.๑ ใบอนุญาตดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ในลักษณะที่เป็นการค้า
	๕.๒ ใบอนุญาตจัดตั้งตลาด
	๕.๓ ใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสม อาหารในอาคารหรือพื้นที่ที่มีพื้นที่เกินสองร้อยตาราง เมตรและมีใช้เป็นการขายของในตลาด
	๕.๔ ใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ
๖. พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ <u>หมายเหตุ :- เฉพาะกรณีที่อยู่ใน</u> ความรับผิดชอบของกรมประมง กรมปศุสัตว์ และสำนักงาน คณะกรรมการอาหารและยา	๖.๑ ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย
	๖.๒ ใบอนุญาตผลิตวัตถุอันตราย
	๖.๓ ใบอนุญาตนำเข้าวัตถุอันตราย
	๖.๔ ใบอนุญาตส่งออกวัตถุอันตราย
	๖.๕ ใบอนุญาตมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตราย
๗. พระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑	๗.๑ ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาล ประเภทที่ไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน
	๗.๒ ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาล ประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน
	๗.๓ ใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาล ประเภทที่ไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน

รายชื่อพระราชบัญญัติ	ประเภทของใบอนุญาต
	๗.๔ ใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาล ประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน
๘. พระราชบัญญัติควบคุมน้ำมัน เชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒	๘.๑ ใบอนุญาตประกอบกิจการควบคุมประเภทที่ ๓
๙. พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้า เกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑	๙.๑ ใบอนุญาตเป็นผู้ผลิตสินค้าเกษตรตามมาตรฐานบังคับ
	๙.๒ ใบอนุญาตเป็นผู้ส่งออกสินค้าเกษตรตามมาตรฐานบังคับ
	๙.๓ ใบอนุญาตเป็นผู้นำเข้าสินค้าเกษตรตามมาตรฐานบังคับ
๑๐. พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘	๑๐.๑ ใบรับจดทะเบียนการผลิตเพื่อขายเครื่องสำอาง
	๑๐.๒ ใบรับจดทะเบียนการนำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอาง
	๑๐.๓ ใบรับจดทะเบียนการรับจ้างผลิตเครื่องสำอาง
๑๑. พระราชบัญญัติสถาน ประกอบการ เพื่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๙	๑๑.๑ ใบอนุญาตประกอบกิจการสถานประกอบการเพื่อ สุขภาพ

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ บัญญัติให้ในกรณีที่กฎหมายกำหนดอายุใบอนุญาตไว้ และกิจการหรือการดำเนินการที่ได้รับใบอนุญาตนั้นมีลักษณะเป็นกิจการหรือการดำเนินการที่เห็นได้ว่าผู้ได้รับใบอนุญาตจะประกอบกิจการหรือดำเนินการนั้นต่อเนื่องกัน คณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น ๆ แทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก็ได้ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาซึ่งระบุชื่อพระราชบัญญัติและประเภทของใบอนุญาตที่ผู้รับใบอนุญาตอาจดำเนินการดังกล่าวได้ สมควรกำหนดชื่อพระราชบัญญัติและประเภทของใบอนุญาตที่ผู้รับใบอนุญาตอาจชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตได้ รวมทั้งกำหนดช่องทางสำหรับรองรับการชำระค่าธรรมเนียมเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกและลดภาระแก่ประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้